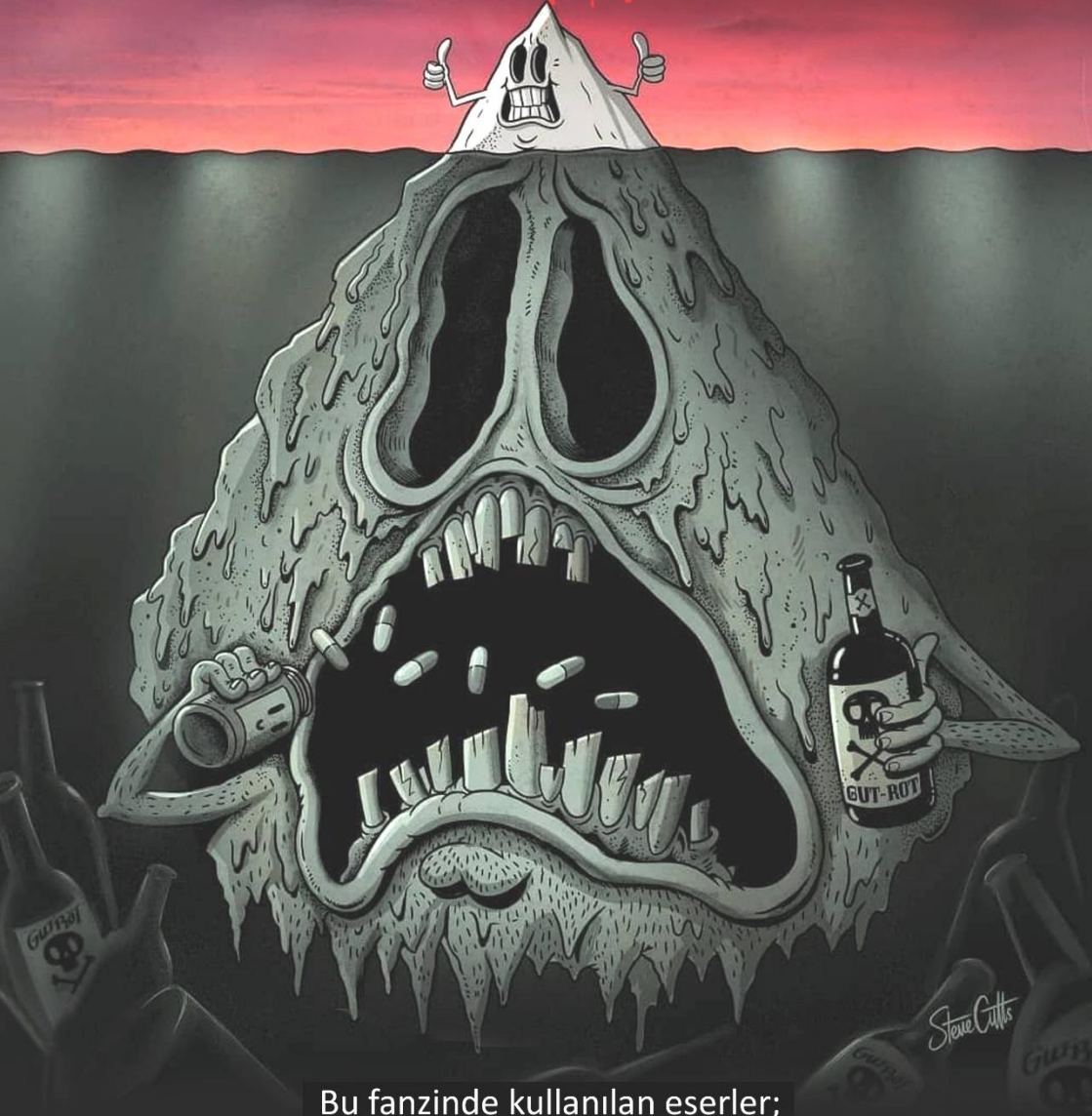

zİN'e dön ey okur!

İÇİNDE KILLER

Bu fanzinde kullanılan eserler;
(şiiir, yazı, görsel, fikir, söz ve saire.) sahiplerine aittir.
Onlara danışılmadan, paraya çevrilebilecek işlerde kullanılması
tam bir ibnelik örneği olurdu.

mayıs 2024

Saatin içindeki paslı dişli,
saatçinin gözündeki bozukluk,
merceğin kenarındaki görünmez çatlak
ve ardından kullanıcı şikayetiyle
fabrikaya imha için geri gönderilen bozuk saat
‘Palyaço Fanzin’ 27. kez yanlış yerde yanlış zamanı gösteriyor.

-27-

“MADE BY A HUMAN”

Beleşçiler, üşengeçler, yeteneksizler, paraya tapanlara karşıt olarak
bu **zİN**’in her santimi insan tarafından yapılmıştır.²

Önemli Not:

Bu **zİN**

Kendi cümleleriyle konuşur, **“alıntı”** ihtiva etmez.
Her birey anladığı kadarını yaşamakla lanetlenmiştir.

Palyaço bir anlık zihin kontrolsüzlüğünden doğmuştur,
bir sebep ve amaç barındırmaz.

Daha az önemli not:

Baskı ve dağıtım süreci boktan ve meşakkatli olduğu için çağımızın
papirüsü olan **PDF** formatında indirilip telefonda okunması önerilir.
Yok ben kağıt istiyorum **ET ETE DEĞECEK** diyorsan sevgili okur,
küçük bir gayretle **ŞİRKET YAZICISINDA, FOTOKOPİCİDE** filan
çoğaltıp özgürce okuyabilirsin. Hayır daha da fazlasını istiyorum ben
dayanışmacıyım dersin de fazladan baskı yapıp **METRODA FİLAN**
UNUTABİLİRSİN.

Muhtaç olduğun bilgi göt cebindeki telefonda mevcuttur

Çok daha az önemli not.

Semazenler ekvadorun güneyinde soldan sağa doğru döner.

Ayrıca unutmadan.

“PDF is new papirus!”

-
- Kapaktaki goril detayı yakın zaman önce kaybettiğimiz **zİN** alimlerinden
Esat Cavit Başak’ın bir işinden kırıkklanmıştır.

Prometheus'un taşıdığı devrimci ruh yerine devril'ci bir ruhla doğmuş nitelikli bir tembelim...

Ateş bende olsa bile onu size vermezdim. Zeus'tan yahut işkenceden korktuğumdan değil. Size güvenmiyorum.

Var olduğu zamandan beridir insan hep bir kurtarıcı bekleyip durdu. Prometheus gelip ateşi tanrılardan çalmalı ve ona hediye etmeliydi. Tanrılar çağında ateşti, orta çağda din, sonrasında zenginlik, şimdi ise zaman.

Beni kendi zamanım ilgilendiriyor ve zamanıma şöyle bir baktığımda sadece atalarının geçmiş hatalarını yüklenmiş, ondan nefret eden ama o yüke bağımlı, yorgun gençler görüyorum. Çılgınlar gibi koşuşturmaktan en önemli şeylere zaman ayıramadılar hiç.

Bir nesil sevgisiz büyüdü. Ürediler ve kötü çocuklar yetiştirdiler kendilerine yakışan. Cahil, aç ve yırtıcı. Geriye bir şey bırakmadılar sırtlarındaki sıkıntılardan başka. Sonrakiler unutuldu ve bırakıldılar kendi yalnızlıklarına.

Tanrı 'ol' dediğinden beridir olmaya çalıştı. Olmadı. Hep değer aradı değersizliğine ne yazık. Bu güzellik, bu tanrının ruhundan üflediği, bu tüm evrenin onun adına yaratıldığı kusursuz varlık nasıl ölür, nasıl karıştırdı hiçliğin bilinmezliğine?

(ki bence o varlık bir mavi balınadır.)

Ona bir evren verildi keşfetmesi için. O yolda kayboldu. Durmayı seçti. Yerini sevdi. Ve koca kainat küçücük bir odadır artık. Küçük bir ekran.

Eksi sonsuzdan diğ er uca matematik, başlangıçtan şu ana dek zaman ve sonrası için d ş gücü verildi. O yiyen, üreyen, sıçan ölümlü bir maymundan öteye ge memeyi se ti. Modern bir hayvan. Kravatlı bir timsah, sefil bir k pekti kimi zaman.

Zaman çevresinden azgın bir nehir gibi akıp geçerken o bekledi. Bir kurtarıcı, bir sebep, bir vesile, bir vasıta. Bir şey işte, Tanrı deyip geçelim istersen. O kadar süre yaşamıştı. Biri çıkıp ona istediği şeyi vermeliydi artık. Ateş, zenginlik, zaman ve  l ms zl k. Uğruna piramitler dikti, ruh yarattı ve varlığına inanılan cennetler kurguladı dünyayı cennete çevirmek varken.

Et ve para uğruna basit arzulara kurban edilmiş on binlerce yıl geçti. Hala  l yordu.

Ve hala bekliyordu biri gelip ölümsüzlüğü bulsun. Onu cennete soksun. Prometheus ateşi getirmeden önce beklediği gibi, sefil bir it misal, cennetin kapısında parasının ödenmesini bekliyor şimdi.

Yüzünde yaşamak için verdiği emeğin haklı ifadesi, kendi kendine söyleniyor. *‘E boşa mı yaşadık o kadar?’*

Her döngüde daha öteye taşınması gereken bir bayrak değil bir yük gördüğünden beri özünü, boşa yaşadı.

Ve hala anlamadı insanın ölerek ölümsüz olduğunu.

Oysa ölümsüzlüğü bulsalar birkaç saniye sonra kendisine şu soruyu sormalıydı;

“Sonsuza dek beklemeyi hangi salak ister ki?”

/ Şşşş.

Aklım bir karış havada. Hatta tam konum vermek gerekirse sağ taraftan iki karış güneye doğru. Benim sağım. İçimdeki sıcaklara gitme arzusu ise yaklaşık boğazıma kadar battığım şehir, borç ve yaşantıyı idame ettirme isimli sümüksü bir balçığa saplanmış durumda. Kabaca hesaplırsak yaklaşık üç karışlık bir alanım özgür. O da hep içsel kısımlarıma denk gelmiş.

Uzun süredir aşık olmadım. Çünkü çok uzun süredir aşık bir hayat sürüyorum. Hem de birkaç manada. Midemdeki kelebekler 30-40 nesildir oradalar. Midemin duvarlarına sprey boyayla arabesk sözler yazarak başlamışlardı şimdi bir medeniyet geliştirdiler. Benim düşüncelerime, yaşam tarzıma uygun bir ütopya. Benim midem, benim kurallarım. Ve o kelebekleri kah isteyerek kah istemeyerek ben yarattım.

Bir süredir sosyal medyayı sessizde kullanıyorum. Sebebi benim gibi düşünmeyenlere duyduğum tahammülsüzlük. Bilinçsizliğe duyduğum bilinçsiz nefret. Cehalete güttüğüm faşist yaklaşım. Herkes gibi benim de anlayamadığım şeyler var. Mesela doğa mucizesi yahut Tanrı artığı ne olursa olsun, bunca yol kat edip akıllı bir yaşam formu geliştirebilmiş bir organizma onca yetisine rağmen bilinçsizliği neden seçer, cehaletle nasıl zırhlanır?

Yukarıda saydığım salakça tutumlar kelebeklerime iyi gelmiyordu ben de sesinizi kısıtım.

Hem sessiz daha güzel. Parmağımla modern yaşamı, sefaleti, aptallığı, şiddeti ve ona duyulan tutkuyu sonraki saçmalığa doğru kaydırırken bir de onların seslerine tahammül etmek zorunda kalmıyorum. Dans eden insanlar benim arka planda çalan müziğime oynuyorlar. Şiddet videoları 90'lar rap müziği ile çok iyi gidiyor. O an ne çalışırsa artık. Acıklı bir türküye salsa, Rock'n roll'a halay, chill bir şarkıya miting coşkusu dine ait bir şey sanan insanların ağız hareketleri. Sinirli, komik, ve aptal, sessiz insan halleri. Sıradaki videoda birileri bir ara sokakta, uhrevi bir aşkla birini öldürüyor. Ve arkada Bülent Ortaçgil çalışıyor.

*Gittim çünkü eskittim kentin sokaklarını
Kimsenin umurunda değil suratlar soğuk
Ardımda çok şey bırakmadım
Kalanları da almadım
Denize doğru.*

Videoların sesi kısık çünkü büyük resimde sadece kendini gören bir narsistist sürekli konuşuyor. Yirmi senedir konuşuyor. Her şey hakkında hiçbir şey söylüyor. Tanrım, bir türlü susmak bilmedi. Ara ara sessiz kalıyor. Tamam diyoruz bu kez harbiden sustu galiba. Bu kez büyük resimde sadece onu gördüğünü iddia eden başkaları onun adına, onun ağzıyla, onun iradesiyle konuşuyor. Adeta onun her şeye hükmedeceğini sanan binlerce tek yüzük. Hepsi tüm gücüyle sahibine dönmeye çalışıyorlar ama onlara hükmeden tek adam Barad-dûr'u araplara satmış. Ama bu süreçte bir miktar başarılı oldu. Tüm ülkenin kaderini kadim mordor lisanındaki yasak bir harfe sıkıştırdı. Sauron'a küfür etmeyeceksek neden Ortadoğu'da yaşıyoruz ki?

Videoların sesi kısık çünkü onun bir şeyleri bildiğini iddia ettiği egoist sesini duyduğum an bağırsağımdaki bakteriler harekete geçip beni ishal yapıyor. Kelebeklerime zarar. Ne zaman kutsaldan, davadan, ekonomiden bahsetse, affedersiniz burayı daha kibar anlatamayacağım; gidip çatır çatır sıçasım geliyor.

Biiiz der demez midemdeki kelebekler teker teker kendini öldürüyor. Ama ben kelebeklerimi seviyorum. Bu yüzden onu görmezden gelmeye başladım. Başta zordu. Televizyona besmele gibi adını ezberletmişler. Sesini kısıtım. Her yere resimlerini, sembollerini kazımışlar. Başımı çevirdim. İlgimi azalttım.

Şimdi belediye parkındaki kum havuzunda kumları avuçlayan bir çocuk gibi görünüyor gözüme. Elini kuma sokuyor, bir şey keşfetti. Kumu bir sıkıyor kedi boku. Birazdan elindeki kokunun farkına varacak ve ağlayarak annesine koşacak.

Bence aptalın teki. Ama o parkı kendisinin sanıyor.

/ biri şu uçurtmayı vurabilir mi?

Rüzgara kapılıp gitmek ister bir yanım.
O yanım ipi kopuk uçurtma.

her şeye rağmen yaşamak güzel.
Bir düş gibi
yahut bir lağım çukurunda olsa bile.

her şeye rağmen özgürce uçabilmek
gittiğı yere kadar!
ve kalıcı olabilmek adına
bir yaz fırtınasının yönşüz rüzgarında
döne döne
kafa üstü çakılmalık bazen.

Rüzgara kapılıp gitmek isterdi bir yanım
büyüdüm ve ilgimi çekmiyor artık uçurtmalar.
Hem bulunabilecek her şey bulundu.
Elektrik, hava akımı
dolaylı yoldan ampul.
Kimse karanlıkta kalmasın diye.
Fakat karanlık saçıyor şimdi.

Büyüdüm elbet
ve ekonomik olarak çakıldı kafa üstü
rüzgara kapılıp gitmek isteyen tüm yanlarım

bir yoz fırtınasının ortasındayım.

/231412

/ bu sabah dik tarafımdan kalktım.

I.

nefret ettiğın bir şeyi zorla sevmeye çalışmak
kötölüğü mantıksızlıkla yenmeye çalışmak gibi sahte.
hem de sırf iyilik kazansın diye.
ve kalbinde hissettiğın karıncalanma
iyiliğın huzuru olmayabilir doktora görün.

bu sabah dik tarafımdan kalktım.

başı göğre ermiş bir ağaç
bozkırda uyuyan özgür bir at
karnı böceklerle dolu tok bir yarasa
sabah ereksiyonundaki bir yarak gibi sidik zoruyla.

insanlığın sonuna denk gelen
bilinçsel bir evrimin şafağı olabilir bu kalkış.
ya da öldükten bir gün sonra ölümsüzlüğün bulunması
gibi bir şans(sızlık)

hay aksi!

II.

öyleyse günaydın,
zombi sürüsünde aylaklığı iş sanan yaşayan ölüler.
uluyarak anlaşılan güruh,
bir şeylere sürekli muhtaç, mutlu denyolar.
günaydın, başkalarının eti, kanı, zamanıyla yükseltilmiş
piramitlerde yaşayan firavunlar.
günaydın, kafasını kesecek baltayı memnun bir
gülümsemeyle yalayan
kafa sığır beden insan, modern *minataurlar*.
baba parasıyla insan postuna bürünmüş böceksiler.
hile ve hurdayla kurduğu yasal kalkanın altında polis
döven, yasa çiğneyen,
elini kolunu sallayarak yurt dışına kaçırılan iktidar
artıkları.

günaydın, gerzek veletlerine bitmeyecek servet
ve hırs bırakarak
paradan başka bir ulviliği olmayan kutsal davanın
bu topraklarda nesli tükenmeyen tek türü
anadolu sırtlanları!

yarım nesildir zenginler!
görmüş de farkına varamamış sonrasında bile.
bir bok böceğinin aksine,
sizin o topakta yumurtanız bile yok.
onu sizden üstün kılan tanrı adına günaydın.

ve 'yeme de yanında yat'

'değersiz yığının yanında çürü' demek bu sabah,
çünkü dik tarafımdan kalktım.

günaydın, iki kelimeyi bir araya getiremeyen şair
bozuntuları.

andırgırandlar, aşıklar, garipler, ilginçler, weirdolar
şiiri ceketine yazdıranlar, deliler
iflah olmaz psikopatlar, şiir yerine problem yazanlar
ve eskimeyi bir türlü beceremeyen,
ölü osmanlı padişahları gibi dizilmiş
üçüncü dördüncü beşinci yeniciler.
yaratıcı yazacağım diye şirke düşenler
şiir okuyacağım diye sirke katılanlar
kopya yazarlar,
içindeki sosyal boşluğu doldurmak için şiire bulaşan
bir virüs gibi meslek erbapları ve
cinsel kudret azalınca şiire hallenen emekli albaylar
2 posta şairleri

ve tüm bu türlere inat,
inancının ilk emrine beton gibi, dimdik bir duruşla karşı
koyan
okumadan bilen dallama toplum, günaydın.

III.

uluyarak, bağıra bağıra yahut sakın bir tonla.
yozlaşmayı anlatan şiirlerin tüm dizeleri
ve sürüngenler
ve çöplüğün bütün horozları.
ve sabahları dik tarafından kalkanlar
biz

şafağın hayalini kurduğumuz gecedeyiz.

/23117

/HARD MODE: ON

Zor olan her şey
yolundayken
şiiir yazabilmek

Sızlanmak yerine
sevebildiğini düşünmek
Bir adım daha atabilmek
seni sen yapan
senden olan
kusurları örten sevgiye doğru

Zor olan kafa atmak
önünde dikilen,
tip desen aynı sen
huy desen aynı
tıpatıp sana benzeyen
azılı bir insanın gölgesi düşmüş
duvara.

Ve yıkabilmek
kendini kendinle

/24154

/aralığındayız 31'in.

İşimle ilgiliyim son zamanlar. Para kastiğimdan değil, o yoğunluk, meşguliyet kafamı benden uzaklaştırıyor. Sadece yemekten sonra sigara içen insanlar gibi. Yapılan her şey yemekten sonrası için.

Bağımlı birey tüm gün 'o an'ı bekliyor. İple çekiyor. Hasretin hastalıklı bir formu. Yapılan iş, yenilen yemek anlamsız. Söylenen her söz ruhsuz bir 'aynen'le geçirilebilecek kadar boş.

Ta ki çakmağı çakana ve dumanı içine çekene kadar. Bütün o koşuşturma düşük nikotin seviyesinin yükselmesiyle garip bir sakinliğe bürünüyor.

Ben de her akşam eve gittiğimde çakmağı çıkıyor, kafamı tutuşturup içime çekiyorum. Kafamı seviyorum ve gün boyu kafamdan ayrı kalmak gece yarılarını geçen, ertesi güne mahmur gözler ve uykulu ve sonraki birlikteliği bekleyen bir beyin bırakan düşüncelere sevk ediyor beni.

Adsız zınciler toplantısında adlı fakat cisimsiz, ayağa kalkıyorum. Söz sırası bende.

Merhaba ben Sylvan. Ben bir düşünce bağımlısıyım.

Alkışlar filan. Sonra dönüp gidiyorum. Ortamlar bana göre değil çünkü bu ipi boynuma ben bağladım. Adımı kendim seçtim. Yolumu kendim çizdim. Kervanımı kendim düzdüm. Pusuya yattım, çünkü kervanımı kendim soyacağım.

Bağımlılıkla mücadele için ilk adım bağımlılığını kabul etmektir. İlk adımı geçtim ve sonrasını çok önemsemedim. Şu

an tek beklentim gerizekalı bir insan artığı tarafından öldürülmemek.

Bir de ara sıra her şeyin bir gün saniyenin onda biri kadar bir süre içinde yok olacağını hatırlayıp eğleniyorum. Bir gün koca evren içine çekilecek, kaç milyar yılsa artık saniyeler içinde geriye saracak ve tam anlamıyla *her şey*, *Hiç* olmamış gibi olacak.

O kısacık anı düşünmek beni en seksi şeyden daha fazla heyecanlandırıyor. Seksi şeyler de ilgi çekici tabi ama her şeyin yok olması fikri, konulu ama anlama gömülmemiş, basit anlatımlı, içinde okurun/izleyicinin/otuzbircinin kendi hayatından parçalar gördüğü için seveceği, yani sevilmesi için tasarlanmış erotik bir sanat eseri gibi. Gözlerini alamıyorsun.

Evren, afet-i devran. Baktıkça bakasın geliyor ve her baktığında başka bir şey seni içine çekiyor. Galaksi, Kuiper Kuşağı, Gaz devi, buz devi, ikili sistem, kozmik sicim, ne bu la? Öğrendikçe azıyorsun.

Beynim aygır-ül pompa. Bir yıldız, süper kütleli bir karadeliğe çekildiği anda yaşanan en parlak anı düşünerek boşalmak. Yine ortada bir delik var yine penetrasyon fakat ilkel ihtiyaçlarını sürtünme yoluyla değil de düşünme yoluyla gidermek gibi.

Düşünsene en sonunda her şey bir orgazm sonrası tenhaliğine bürünecek.

Bu boşunalık.

Seksi.

/ doğa'l süreç.

çevremde dönen dolapların rüzgar
üşütüyor oyunu oynayanları.
ama kim kıpırdatabilir ki
yerinden oynamak istemiyorsa bir dağı?

ben dalları salınan bir salkım söğüt
kendini rüzgara bırakmış,
köklerim dünyanın kalbine saplı
rüzgara kırdırıyorum
kesilmesi gereken dalları.

/24229

PALYAÇO'NUN SON NOTU

Hatırlanmak ölümsüz olmanın en ucuz şekli.
Sıvı nitrojene paramız yetti de biz mi donmadık?

FİNİTO

iletisim: palyacofanzin@gmail.com
Sylvan Clownson @ feysbuk / x / insta
Palyaco Fanzin is made by a human

ansikkopedi
P cildi / palyaçolar

